

ELOSTIRION

WHOSE SHALL THE HORN BE? WHO SHALL CALL THEM?

Fyra vandrare begav sig västerut för att pröva lyckan, ädla drycker och god samvaro bland nya vänner. Här kan vi äntligen läsa krönikan från Mithlonds besök på Oxonmoot i höstas.

I övrigt rullar verksamheten i Riket på enligt planer, d.v.s. kalendarier. Förutom våra stående inslag Mithlondpub, Bok- och Spelgillesmöten, och Ainulindalë har vi även fått upp ögonen för att Fantasykanalen har startat månatliga pubar. De träffas sista torsdagen i månaden på Steampunk Bar!

Forodrimns nästa jubelfest inträffar i maj och några mithlonditer har redan anmält deltagande. Bland annat blir det maskerad och vi bör alltså skapa masker i god tid. Kanske dags för KoH?

Det är hur som helst definitivt dags för Mithlonds stämma, som hålls 1 mars kl 12.00 i Belewiens lokal.

Ruby Gamgee, Skrivare

GRÅ RÅDET INFORMERAR

Vi har nu lämnat festen och gamman i det frostiga Forochel och väntar på vart färden skall ta oss härnäst. Grå Rådet söker därför en eller flera HG-sessor för att arrangera Höstgille 36!

Fjärås Bygdegård är redan bokad 2–4/10 så den tunga lokalfrågan är klar. Nu behöver den bara fyllas med fest och människor. Blomstrande Belfalas, Galna Gamla skogen eller Dekadenta Doriath? Det finns en brunn att ösa ur när det gäller var vi kan träffas.

Ansökningar ställs till gr@mithlond.se

För Mithlonds festande folk och Grå Råd

Ar-Pharazôn, Mithlonds Regent.

HÄNDELSER I RIKET

Ainulindalë

Entusiasmen för Tolkien-diskussioner är fortfarande stor. Efter mat, Frodo in Faëry, kristendom och Inklingar ser vi fram emot Melrochs språkkvällar med mera spännande.

Vingilot

Mithlonds pr-verksamhet har inte heller legat på latsidan med inte ett utan två framträdanden på Bio Roy. Musikgillet har varit ett stort dragplåster. Dock var uppslutningen till Bakshis gamla tecknade film inte lika stor (bara Skrivaren), troligen beroende på att den inte alls bör ses på stor duk... besviken hobbit.

Tolkiens födelsedag

Spelgillet förgyllde även aftonen under Tolkiens födelsedag, på Vårdshuset Tunnan chez Fredegar. Vi bjöds även på riklig och god mat, och ruskigt svåra frågor av Amarië.

Ruby Gamgee

Bild: Ruby Gamgee.

Gamla TTS:are och nya mihtlonditer.

MITHLOND GOES TO OXONMOOT

Mithlond företog som bekant en pilgrimsresa till Oxford 2009, under mycket avslappnade och informella former, och den gav mersmak. När ärade inbyggaren Fredegar Bolger för ett par år sedan föreslog att vi borde bevista Oxonmoot, den årliga Tolkien-kongressen (den är lite för lättsam för att kallas "konferens" och har mest gemensamt med den umgängesform som kallas "SF-kongress" i Sverige och "SF con" utomlands), var det därför en självklarhet för under-teknad att haka på, särskilt som det föreslagna året – 2025 – inte bjuder på någon Lovecraft-con i USA (vilken jag troligen ändå inte hade bevistat så länge "Code Orange" råder).

Vår tappra krönikör, Malbeth.

Den 4 september 2025 UT var det således fyra tappra inbyggare som anträdde färden från Landvetter örnrede till Heathrows dito på Avallonë: Undertecknad, Malbeth siaren, som nästan enhälligt (Malbeth själv röstade emot) utsågs till krönikör; Fredegar Bolger; Smaug den gyllene; och Melroch Aestan. Tar-Palantír ingick också i skaran, men hade rest i förväg å sitt utgådda arbetes vägnar. Om själva flygturen är inte mycket att säga emedan jag tenderar att vara eller bli trött när jag flyger (jag hade med mig *Polostan* av Neal Stephenson som reselektyr, med *The Neil Gaiman Reader: Selected Fiction* som reserv, men det visade sig vara bortkastad möda eftersom den mesta läsningen

gjordes på mûmaken till och från Landvetter). British Airways bjöd på torra bondkakor och en litiitn flaska vatten. Ankomsten till Heathrow var förvånansvärt smidig, bortsett från att lokalborna verkade ganska bortkomna vad rullstolsburna resenärer beträffar. Bussförbindelserna till Oxford visade sig vara utomordentliga och vi lyckades tämligen omgående få plats på en mûmak som sedan transporterade oss till vår destination genom det oväntat soliga engelska landskapet (och jag menar verkligen "genom landskapet", för bussen krånglade sig in på små bakvägar och till skillnad från en svensk flygplatsbuss skämdes den inte för att stanna och släppa av passagerare vid något mjölkbord mitt ute i spenaten).

I Oxford lämnade vi mûmaken på Queens Lane, vilket visade sig vara någorlunda centralt. Vid vandringen till Saint Anne's College, där kongressen skulle äga rum, passerade vi Morgoth-templet (Radcliffe Camera) och sände då en tanke till vår höge (men avfallne) regent som låtit bygga detsamma. Vi hann även se Oxfords kopia av Suckarnas bro, men så mycket mer sightseeing blev det i alla fall inte för min del under vistelsen. Saint Anne's College visade sig vara ett trevligt ställe med ganska modern arkitektur; det var mycket praktiskt att aldrig ha längre än fem minuters promenad från sängen till vilken som helst av programpunkterna. Det fanns en dygnet-runt-bemannad reception där vi mycket lätt fick ut våra nycklar. Rummen var trevliga små studentrum med tekokare; snålt med förvaringsutrymme, lite för svalt och dåligt ventilerat, som man mer eller mindre förväntar sig. Jag sov uruselt under hela tiden där, vilket berodde på att rummet var för kallt men med tacks blev det för varmt. Toaletten (jag hade valt ett billigt rum med toalett i korridoren) var uppenbarligen dimensionerad för hobbiter; man var tvungen att slingra sig in runt dörren, handfatet var nästan i knähöjd och toalettstolen dito. Att dra upp byxorna efter förrättat tarv var en akrobatisk manöver som hade platsat på cirkus.

Bild: Malbeth

Fem minuter efter att vi anlät till våra rum kom resans enda stora regnskur. I övrigt var det soligt och ganska varmt, utom tidigt på morgnarna.

Hur som helst. Registreringen var en mycket enkel process, i det närmaste självbetjänad. Man fick själv nappa åt sig sin kongressbricka med namn (grön bakgrund för förstagångsbesökare, så att alla skulle kunna identifiera och ta hand om dem och få dem att känna sig välkomna – en mycket sympatisk idé). T-P, som anmält sig sent, utrustades med en bricka tillhörande en besökare som aldrig dök upp; tursamt nog var i alla fall förnamnet rätt.

Det fanns en pub på kongressområdet i ett stort partytält. Där anordnades även en särskild mottagning för oss n00bs – återigen en mycket trevlig idé. Drycken var med svenska mått mätt oförskämt billig: 59:- för en pint lokal ljummen öl och 56:- för en pint cider (och det var riktiga pints, inte de förkrympta 0.4l-pints vi numera har hemma).

Välkomstbanketten serverades i collegets matsal och bestod av thaimat, tillagad *en anglais* (d.v.s. kokt och med så lite smaksättning som möjligt). T-P anslöt, och vi träffade även Beregond från Forodrim och hedersinbyggaren furst Arawn. Beregond skuggades av ett litet filmteam som arbetar med en dokumentär om Forodrim – det ska bli spännande att se vari det landar. Mithlonds utsända filmades i alla fall flitigt.

Ainulindalë, tema Oxford!

Frukost serverades i samma matsal, men den höll å andra sidan hög engelsk standard: gröt, färska fruktbitar, rostat bröd (med marmite eller marmelad), äggröra, vita bönor, bacon, korv stekta champinjoner (eller tomater), hash browns, yoghurt, te/kaffe, juice. Med andra ord, en frukost man står sig på (jag testade detta under lördagen, då vi inte åt lunch förrän vid 16-snåret, och jag var trots den sena timmen inte nämnvärt hungrig). För första och enda gången i mitt liv har jag testat marmite. Jag avlade därefter visit i Dealer's Room, men det mesta jag var intresserad av var förfärligt dyrt. Jag funderade på att uppgradera mina *Finn and Hengest* och *The Monsters and the Critics* till inbunden form; det hade gått lös på £585 (och då ingick rabatt). Istället vandrade jag ner till Blackwell's bokhandel i centrum och gick igenom alla tre butikerna på jakt efter *Tolkien and Chaucer*. Alla butikerna hade jättefina Tolkien-hyllor, men boken lyste med sin frånvaro i dessa, trots att jag hade kontrollerat online att den skulle finnas inne. Till sist hittade jag den i facklitteraturredummet i källaren i en av butikerna, på hyllan för medeltida litteratur. Det blev resans enda bokinköp för min del (£80).

Lunch ingick – en trevlig möjlighet att hänga med de andra besökarna. Lunchen bestod av klassiska trekantiga smörgåsar, med shortbread med kolakräm och svartvinbärssmulpaj till efterrätt. Övrig mat under resan inmundigades på diverse pubar. Fredegår hittade också en bra butik i närheten där man kunde köpa enklare mat och billig cider.

Den första föreläsningen jag bevistade (och även de andra, tror jag) var "Ho! Ho! Ho! To the Bottle I Go: The Pub in Tolkien's Life and Works" av Ed Burley (pensionerad amerikansk brigadgeneral, no less). Den var mycket underhållande och handlade mest om puben som social funktion, om hur Tolkiens pubhäng med vännerna hade influerat hans skrivande, samt om pubar i Oxford och Midgård. En rolig detalj var att Burley hade hittat Eagle & Child's gamla skylt, där barnet rider på örnen i stället för att

Bild: Fredegår Bolger.

hänga från näbben – en bild vi känner igen från en viss bok. Burley anordnade även två pub-rundor som vi tyvärr inte kom iväg på; nästa gång, kanske.

Därefter följde ”Tolkien the Caveman: Poetry as a Cudgel” av Magne Bergland (jobbar på Bergens universitets IT-avdelning) och Nils Ivar Agøy (professor i historia) från Norge. De hade studerat Tolkiens satiriska dikter ”Doworst” och ”Bummsdråpa” (opublicerad) och identifierat föremålet för den mycket elaka satiren som Tolkiens kollega Percy Simpson. Tyvärr hade de inte fått tillstånd av Tolkien Estate att citera från ”Bummsdråpa”, så publiken fick nöja sig med deras försäkringar om att den var både rolig och elak, vilket i vart fall titeln antyder (Kvädets om röven). Dessutom är den skriven på versmåttet drottkvävt, vilket jag fann ganska imponerande eftersom jag har för mig att det är rätt knivigt. Det var lite oklart varför Tolkien siktat in sig på just Simpson, men tydligen var Simpson en känd antisemit och dessutom elak mot sina studenter, han tycks till och med ha kuggat studenter för nöjes skull, så det var rätt åt honom.

En av kongressens höjdpunkter var Douglas A. Andersons föreläsning om Humphrey Carpenter, Tolkiens levnadstecknare. Tyvärr var Anderson bara med på Zoom och satt och läste innantill från en nyskriven artikel om Carpenter, så det blev tråkigare än det hade kunnat vara, men Anderson är mycket kunnig (han har skrivit noterna till *The Annotated Hobbit* och har tydligen en ny upplaga på gång), var personligen bekant med Carpenter, och hade en del anekdoter att bjuda på. Om inte minnet sviker mig helt var det han som lyfte fram Rayner Unwin som en av forskningen försummad ”motor” i utgivningen av Tolkiens verk; det var Unwin som drev på utgivningen av *The Silmarillion* (trots Christophers helt legitima invändningar) och han var även en av initiativtagarna till Carpenters biografi.

Fredagens middag inmundigades på The King’s Arms (som vi hade passerat på väg till

kongressen). Vi intog en fördrink på Lamb & Flag (självklart!), men de serverade inte mat vid den tiden på dagen, så vi gick vidare. På vägen passerade vi också det hotell som T-P hade blivit anvisad men valt att inte bo på; det var inrett i en f.d. urinoar, med trappa ner från gatan, och var således underjordiskt (!). I vilket fall som helst var maten på King’s Arms utmärkt; jag åt fish & chips och blev något förvånad att currysås ingick utöver tatarsås och mosade ärtor. Det var ganska roligt att beställa öl; jag satsade på lokala märken, och när de hörde att jag var utlänning fick jag alltid förslaget på något ”cold and fizzy”. Jag drack dock ståndaktigt äkta ljummet och avslaget öl.

Bild: Fredegar Bolger.

Ja man får försöka hålla ut. (Smaug, Malbeth)

På kvällen var det ett Tolkien-quiz på kongressen vilket jag tyvärr missade på grund av sömnbrist. Jag blev senare uppläst om att det hade varit djävulskt svårt, med rebusar och liknande och ”Vem sa denna replik i boken och vem sa den i filmen?” Rebusarna var av typen docka + fiskmås + dörr = Dol Guldur.

Lördagen... Jag missade föreläsningen ”Tolkien’s Icelandic Connection”, men Melroch hade på förhand avfärdat den och Smaug bekräftade efteråt att den var rätt tunn. Desto intressantare var Julia O’Connor (doktorand vid Bournemouth University) om ”Sub-creation, Applicability, and Narrative: Lessons from the Master on Writing Morally Imaginative Fantasy Fiction”. Tyvärr minns jag inte mycket av den,

men en poäng var i alla fall att moralen är så tätt invävd i Tolkiens verk att de inte skulle fungera utan den, samtidigt som den inte skriver läsaren på näsan (jämfört med många andra verk). Denna följdes av en föreläsning med den mycket lovande titeln "Drugs in Middle-earth" av Vegard Ovland (ordförande i Arthedain och laboratorietekniker vid norska motsvarigheten till Statens Kriminallaboratorium). Detta var en seriös men underhållande genomgång av droger i Midgård samt vilken eventuell inspiration Tolkien kan ha haft. Ovland avfärdade med himlande ögon den gamla missuppfattningen att pipeweed = marijuana, men påpekade att Tolkien som frontsoldat i första världskriget definitivt var bekant med droger, även om det inte finns några som helst belegg för att han hade nyttjat droger själv (utom tobak och alkohol, naturligtvis; om jag minns rätt ska Tolkien någon gång ha sagt att han önskade att man kunde sitta en hel dag och röka pipa). Den roligaste detaljen Ovland lade fram var att det fram till 1910 såldes ett vin – Mariani wine – med tillsatt kokain; detta kan ha inspirerat Tolkien till miruvor, som ju är flytande och har en uppiggande effekt. Påven hade gett vinhandlaren en guldmedalj (vilket även omnämndes i reklamen för vinet) och bland konsumenterna fanns drottning Victoria och Jules Verne. Två medlemmar av publiken (en av dem Fredegar) påpekade också att Gandalfs grinighet i Moria faktiskt beror på röksug – han har ju inte rökt på flera dagar och så fort han har fått sitta och röka en stund och samla tankarna vet han vilken väg de ska ta.

Lördagens höjdpunkt var dock – naturligtvis – den panel om "What the Swedes Had to Endure" som Fredegar, Beregond och under-tecknad höll i. När vi samlades för att förbereda oss såg Beregond lätt plågad ut när Mithlond-delegationen hälsade honom med "Suilad, egor?" (Hallå, eller?) Det var, åtminstone från paneldeltagarnas sida, en rolig panel, där vi var så rättvisa vi kunde mot Åke Ohlmarks. Vi hade lätt kunnat prata ytterligare 40 minuter.

Händelsen filmades av filmteamet, så vi får se om vi dyker upp i rutan någon gång. Efteråt samlades några av oss på gräsmattan för en pint eller två i sällskap med Thomas Nanney från Missouri, som samlade på utländska Tolkien-utgåvor och som därför var mycket intresserad av alla Åke O:s stolligheter. Han hade rest i Sverige i sin ungdom och uppträtt med en kör, så då trakterade vi honom med den svenskaste av alla svenska visor – "Helan går".

Bild: Malbeth (s kamera).

Svenskpanelen: Fredegar, Beregond, Malbeth.

Någon gång här på eftermiddagen blev det dags att dra iväg för sen lunch, vilken intogs på The Rose & Crown ett par kvarter från colleget. Vi hade stött på en tidigare helt okänd svensk – d.v.s. någon som inte var medlem i något Tolkien-sällskap – som hakade på, tillsammans med två briter. Den nye svensken var på Oxonmoot för andra gången; han hette Carl-Johan Robertz, kom från Lund, och var nyutträd chef för närsjukvården och folk tandvården i Region Halland. Vi tipsade honom med emfas om Angmar. Maten på Rose & Crown var alldeles utmärkt, och jag fick äntligen en steak & kidney pie (min första sedan 2009) och spotted Dick (min första sedan 2002). Ölen var ljuvmen, som sig bör i England.

Vi måste ha hunnit tillbaka i tid för Brian Sibleys föreläsning om Tolkiens förhållande till de konstnärer som illustrerat hans verk, för jag minns att vi såg den på projektor eftersom vi inte fick plats i själva salen. För oss skandinaver var det extra roligt att höra om Torbjörn Zetterholm & Charles Sjöblom, Tove Jansson och Ingahild Gratmer (drottning Margarethe av

Danmark). Sammanfattningsvis kan man väl säga att det var få konstnärer som föll Tolkien på läppen; till och med Pauline Baynes, som han verkar ha tyckt bäst om, fick sig en släng av slevan för att hennes drakar var "löjliga". Tolkien hade både humor och självdistans, men tog sina verk på dödligt allvar.

Därefter följde lite häng på gräsmattan med en pint. Till min stora lycka fick jag syn på en fladdermus på insektsjakt. Över huvud taget fanns det ett intressant djurliv på Saint Anne's; redan första kvällen kom en räv och kikade in i pubtältet ("Hobbits!" he thought. "Well, what next?"), och det fanns inte mindre än fyra svarta katter som utfodrades vid entrén.

Lördagen avslutades med en maskerad- och talangtävling, vilken jag tyvärr inte bevisade i sin helhet eftersom jag återigen var helt slut. Bland det jag såg var Arthedains framträdande (vi fick se Bilbo i Mörkveden ur de stackars spindlarnas perspektiv – mamma Shelob, pappa Helob och deras barn sitter där i godan ro när de plötsligt blir invaderade av dvärgar och nedhuggna av en hobbit till tonerna av Benny Hill-låten), och Ed Burley framförde förfärliga pappaskämt, utklädd till Häxungen ("What is an orc's favourite flower? An orchid! What do you call a nerdy orc? A dork! I see a lot of you here tonight!"). Jag tror att Arthedains bidrag vann. I varje fall fick furst Arawn ett årsmärke för 50 år som medlem av Tolkien Society.

Applåder för Arawn, som sig bör.

Söndagen var lite avslagen. Jag tror att jag tillbringade större delen av förmiddagen på rummet, trots att det fanns ett par programpunkter jag hade kunnat tänka mig att gå på. Vid 13 gick bussarna till Wolvercote Cemetery – jag tror att det bör ha varit minst 150–200 personer där. Vädret var varmt och vackert. Ordföranden höll ett fint tal varefter det var kransnedläggning på Ronalds och Ediths grav. Kransarna kom från Tolkien Society samt från sällskap i Norge, Danmark, Spanien och Sverige (Beregond ko-reograferade hela kransnedläggningen med den äran). Därefter bjöds det på sång ("Ai! laurië lantar lassi súrinen") och återfärd, och därmed var i princip Oxonmoot 2025 över.

En smärre chock fick vi sedan kl. 15, när alla mobiltelefoner i hela Storbritannien började tjuta i ett test av deras motsvarighet till VMA, men vi hade blivit förvarnade om detta redan på fredagen. På kvällen gav vi oss iväg in till staden för att reka inför hemresan på måndagen (vi ville ha reda på exakt var man skulle kliva på bussen), varvid vi fann att en mycket stor del av huvudstråket var avspärrat för St Giles Fair som skulle dra igång på måndagen. Fördelen med detta var att vi slapp tränga oss fram med Mel-rochs rullstol på de smala och knöliga trottoarerna utan kunde gå mitt i gatan. Middagen intogs på Wig & Pen, för min del en ganska tråkig burgare men en desto bättre toffeepudding.

Jag kan tala för hela delegationen när jag säger att vi var trötta men mycket nöjda. Det här kommer vi definitivt att göra om. Det preliminära målet är 2027, då *The Silmarillion* fyller 50, *The Hobbit* 90 och *Hompen* 80 – det känns som om det skulle kunna bli en tillställning med bra drag.

Viktiga lärdomar: Smidiga förbindelser. Boka resan tidigt – British Airways springer snabbt iväg i pris. En oerhört god idé att bo på colleget – men tillgänglighetsanpassningen lämnar en hel del att önska. Stabil frukost som man står sig på HELA DAGEN. Välkomstbanketten och lunchen andra dagen hade tråkig mat, men var mycket trevliga och därför värda att vara med

Bild: Fredagar Bolger.

på. Kongresspuben hade ett litet men billigt och bra utbud. Man klarar sig utan kontanter. Anslå tid för sightseeing. Försök haka på någon organiserad pubruna – de verkar trevliga. Många programpunkter (inklusive flera på *natten*) streamas (det kan för övrigt vara en tanke till nästa år att lösa ett medlemskap för digitalt deltagande och sedan har vi en mini-con i Mithlond för att titta på dessa streamade programpunkter). Det behövs ett riktigt dead dog party.

Malbeth

CHAMPAGNEPROVNING I

I slutet av november var vi hela tretton förvännansfulla och törstiga Mithlonditer och en intressent som samlades hemma hos Regenten och mig, Hjortrongull, för att prova champagne. Denna ädlaste dryck av alla drycker!

Det var sagt att vi skulle få prova 9 olika champagner uppdelade i tre omgångar. Endast Regenten visste vad som var i glasen som ställdes ut på borden ty det var en blindprovning. Det hade varit ett himla hemlighetsmakeri innan så inte ens jag hade fått veta vilka sorter han köpt in!!

Det doftades, smakades, tittades på färg och bubblor. I takt med att antalet glas ökade på bordet steg sorlet i rummet.

När de nio sorterna var avnjutna och glasen började bli tomma dök Regenten överraskande upp med en flaska Krug Grand Cuvée. Det var mycket uppskattat och väldigt gott. Det är klart att en av mina favoriter skulle vara det mest exklusiva...

Kvällen avslutades med middag från champagnens hemland, en boeuf bourguignon och påron Diana till dessert (inte så franskt men gott!).

Det var en mycket lyckad kväll där nya favoriter hittades för flera av oss.

Champagne är gott (!) så Regenten och jag kommer att bjuda in till fler provningar framöver. Bevaka palantiren. Nästa provning är redan 21 februari. Hör av dig till Regenten för att se om det finns plats kvar!

Hjortrongull, DG Lilla Skumpan

MIDGÅRDS BYGGSTENAR II 26/4

I fjol arrangerade Mithlond en mycket lyckad eftermiddag tillsammans med Medborgarskolan. Arrangemanget var öppet för den nyfikna allmänheten och vi drog mer eller mindre fullt hus. Så det måste vi ju såklart göra om!

Program läggs. Planer smids. Vill du hjälpa till eller är du nyfiken? Kontakta din vänliga Ainulindale GM i ditt grannskap: fredegar@mithlond.se. Och skriv upp 26/4 i kalendern! [Se kalendarier nedan. /Skrivaren]

Fredegar Bolger

KALENDARIUM

19/2 – Ainulindalë

1/3 – Mithlonds Stämma i Belewien lokal

14/3 – Mithlonds Nyår på Skansen Lejonet

19/3 – Ainulindalë

21/3 – Angmars Vårbankett

16/4 – Ainulindalë

26/4 – Midgård's byggstenar II

21/5 – Ainulindalë

28–31/5 Forodrim's 54-årsjubileum

Elostirion är Mithlonds, Göteborgs Tolkiensällsks, tidning. Elostirion är gråalviska och betyder "stjärnvakt".

Ansvarig utgivare: Mithlonds Regent, Ar-Pharazôn (I Syrtveit Johansson). Redaktör: Ruby Gamgee (H Kiel).

Korrektur: Bactrianus Bönrot (M Börjesson).

Adress Elostirion, c/o Helena Kiel, Persgatan 8A, 416 58

Göteborg. Email: et@mithlond.se

Detta nummer utgavs i februari 2026 u.t.

Copyright © Elostirion, Grå Rådet och de enskilda upphovsmännen 1991–2025. Återgivande av text och bild i annan publikation tillåts ej utan upphovsmans medgivande.

Bilder i detta nummer: Iorlas, Merriwyn, Ruby Gamgee, Malbeth, Fredegar Bolger.

Upplaga: i pdf-format på Mithlonds väv www.mithlond.se/medlem/mellon

Nästa nummer utkommer i maj 2026.

Inbjudan till nyårsafton år 45!

Inbyggare! Vänner!

Det är med stor glädje ni härmed bjuds in att tillsammans fira de sista skälvande timmarna av Mithlonds år 45.

Festligheterna kommer i år äga rum i en av Mithlonds starkaste befästningar för att kunna ske tryggt och ostört.

Befästningsmästare Tar-Palantir och hans arbetsvilliga medarbetare kommer duka upp vår nyårbankett innanför befästningverken.

Det kommer bjudas på mat, ceremonier, musik, ceremonier invigningar samt ceremonier.

Välkomna!

Datum och tid: 14/3 u.t. 15.00

Plats: Skansen Västgöta Lejon

Pris: 250:- att erläggas senast 7/3 u.t.

å Mithlonds pg 445 91 18 - 8

Anmälan sker till e-post gr@mithlond.se

Medtag egen servis (flata tallrikar) samt egen dryck.